

Det Guddommelige beskytter mennesket

*Hvis du ikke opnår alt det, du gerne vil,
skal du ikke vakle i troen eller blive nedtrykt.
Den, der trods al mulig modgang stadig er glad og tilfreds,
han har erkendt sit eget sande Selv.
(Telegu-digt)*

Legemliggørelser af Kærlighed!

Studenter – Piger og Dreng!

Fundamentet for hele denne verden er et enkelt aspekt af det Guddommelige. Ganske som der ikke er noget solskin, når solen ikke er til stede, således kan verden heller ikke eksistere uden det Guddommelige, der er det oprindelige grundlag. Her på dette bord ser du en blomst, en kop, en mikrofon og et lommeterklæde. Ordet 'er' benyttes for at fortælle, at alle disse ting eksisterer. Det er ordet 'er', der er det vigtige. Der er et billede, der er en gryde og der er en person. Her beviser ordet 'er' deres eksistens.

Elementernes kraft

Dette 'er' fortæller alt om det Guddommelige princip. Guds kraft, Guddommelige lege og stråleglans er hinsides alle grænser. De fem elementer er ansvarlige for at beskytte og opretholde verden. Det første element, jorden, danner grundlaget for bjerge og bakker, for floder og oceaner, for landsbyer, byer og skove. Det er sikkert ikke svært for dig at danne dig et billede af, hvilken umådelig kraft, der er basis for alt dette. Jorden er udstyret med grænseløs kraft. Videnskaben har opdaget, at jorden drejer rundt. Det er sandt, men logisk set skulle også floder, oceaner, bjerge, landsbyer og byer jo rotere, når nu grundlaget, jorden, roterer. I virkeligheden er det ikke således. Det er udelukkende jorden, der roterer. De jernbanespor, et tog kører på, er grundlaget for toget. Hvis nu også sporene bevægede sig, hvad ville der så ikke ske med passagererne? Heraf kan udledes, at jernbanesporene er grundlaget, og at toget er det, der understøttes. Bordet her fungerer som grundlag for mikrofonen. Prøv at forstå forholdet mellem grundlaget og det, der hviler på dette grundlag. Jorden, der er en kilde til alle former for kraft (elektrisk, magnetisk og så videre), udgør grundlaget. Den opretholder og beskytter alt, der findes på den. Der eksisterer ikke nogen kraft, der ikke er til stede i jorden. Jorden er i stand til at opretholde livet for alle de væsener, der lever på den, fordi den besidder ubegrænsede kræfter.

Hvad enten det er synligt eller ej, så er vand til stede overalt på jorden. Vand er det andet element. Det er vandet, der nærer menneskeheds livsprincip. Vand understøtter livet på jorden, og det er ansvarligt for livets udvikling.

Ilden er det tredje element, og den er ligeledes til stede overalt. Den findes som forbrænding i menneskets krop. Det er denne forbrændingsproces, der sørger for, at kroppens temperatur er 37,4 grader Celsius. Selv i havet er ild-elementet til stede. Det findes endog i træer. Når to grene gnides mod hinanden, opstår der ild. Selv i sten findes det. Der dannes ild, når to sten bankes mod hinanden. Denne form for analyse viser, at ild-elementet er til stede overalt.

Helt tilsvarende er det fjerde element, luft, og det femte element, rum eller æter, altgennemtrængende. Rummet er grundlaget for alt. Det er lydets oprindelse. I virkeligheden stammer alle de andre elementer fra rum-elementet.

Vi kan derfor konkludere, at den Guddommelige kraft, der er almægtig og allestedsnærværende, er til stede i alle de fem elementer. Hvor meget mægtigere må den Guddommelige kraft ikke være, når nu de fem elementer hver især er så kraftfulde?

Skønt de fem elementer, der i bund og grund er Guddommelige, er til stede i mennesket, så søger mennesket efter den Guddommelige kraft, som han føler, må findes andetsteds. Disse kræfter er ubetydelige størrelser i forhold til Gud, der kender fortiden, nutiden og fremtiden. Du skal derfor stræbe efter at forstå Guds væsen, der er alvidende, almægtigt og allestedsnærværende.

Swami har ingen tilknytning til kroppen

Hele verden er også sammensat af de fem elementer. Verden kunne ikke eksistere, dersom et eneste af disse elementer ikke var til stede. Uanset om du ser dem eller ej, så er disse fem elementer til stede allevegne. Her er et lille eksempel. Skønt luft er usynlig og uhåndgribelig, så er den til stede overalt. Helt tilsvarende er det Guddommelige, skønt det er til stede overalt, usynligt og uhåndgribeligt. Hvis ikke mennesket erkender sin egen Guddommelighed, så udvikler det selvished og tror, at alle dets bedrifter skyldes dets egen uddannelse, intelligens og fysiske formåen. Men i virkeligheden er det det Guddommelige, der beskytter og tager vare på mennesket for hvert skridt fra vugge til grav. Der er ingen, der er i stand til at beskytte sig selv. Det er udelukkende den Guddommelige kraft og vilje, der gør det muligt for mennesket at tage vare på sig selv. Det er udelukkende Gud, der har en fri vilje. Ingen anden.

Hvad Gud end siger eller gør, så er det til gavn for hele menneskeheden. Gud er hinsides alle former for selvished. Der er intet spor af selvished i Gud. Hvad gavn har solen af solopgang og solnedgang? Overhovedet ingen! Det er menneskene, der har glæde af solopgang og solnedgang. Det er til gavn for menneskeheden og gør det muligt for mennesket at udføre sine pligter om dagen og at hvile om natten. Tilsvarende foretages hver eneste af Guds handlinger til gavn for menneskeheden, ikke for Ham selv.

Som en foregående taler nævnte, så bad professor Kasturi mig engang om at tage godt vare på min krop, selv når jeg er i færd med at redde en hengiven. Jeg svarede ham, at denne krop er her for de hengivnes skyld, og at den vil blive benyttet til hvad som helst, der måtte være til gavn for dem. Det, der kendetegner et menneske, er dets bindinger til kroppen. Gud er fuldstændig hinsides alle former for tilknytninger. Al lidelse og elendighed skyldes tilknytninger til kroppen. Da Gud ikke har nogen tilknytning til kroppen, så bekymrer Han sig ikke om den smerte, Hans krop måtte blive udsat for. Når Gud iklæder sig en krop, så vil den krop nødvendigvis blive udsat for mangt og meget. Hvad der end måtte ske, er til gavn og glæde for hele verden.

Studenternes sikkerhed glæder Swami

Studenterne, både drenge og piger, er meget gode. De deltager eksempelvis i akademiske og sportslige aktiviteter udelukkende med det ønske at glæde Swami. Det er Jeg helt klar over. Der er ingen tvivl om, at studenterne søger at behage og glæde Swami, men de undersøger ikke, hvad det er, der virkelig behager og glæder Swami. Tror I, at det glæder Swami, hvis I viser, hvor modige I

er ved at springe gennem en ring af ild eller for den sags skyld fra en hurtigtkørende lastbil? Tror I, at Swami finder behag i, at I viser, hvor modige I er, ved at udføre halsbrækkende kunststykker for eksempel ved på motorcykel at springe over 10-20 personer, der ligger på jorden? Jeg er tilfreds, når I ikke udsættes for nogen fare og når tilskuerne er glade og tilfredse med jeres præstation. Den, der opfører sig sådan, at han hverken skader sig selv eller andre, er et velsignet menneske. I skal ikke udsætte jer selv for nogen fare, og samtidig skal I undlade at gøre noget, der vil gøre andre ængstelige. Det er det, jeg ønsker. Jeg lægger vægt på gode og opbyggelige ting, ikke på ekshibitionisme. Jeg glæder mig over selv en lille handling, når den udføres med hjertet opfyldt af kærlighed.

Da Jeg i december vendte tilbage fra Bangalore, gav Jeg forstanderen besked om ikke at lade drengene komme her for at deltage i idrætsstævnet. Mine ord blev tolket på forskellige måder. Der kan være mange grunde, men det, Jeg er interesseret i, er handlingen. Da Jeg kom, meddelte Jeg universitetets vicerector, at Jeg ikke har noget imod, at drengene deltager i forskellige former for sport som for eksempel badminton, tennis og volleyball. Samtidig tilrådte Jeg ham at sikre, at hverken tilskuere eller deltagere kom til skade under sportsstævnet den 11. januar.

Hvad skete der den 11. januar?

Studenterne er varmhjertede. De er opfyldt af ædle følelser og kærlighed til Swami. De planlagde forskellige opvisninger for at glæde Mig. Jeg var fuldt ud klar over den truende fare. Men studenterne var ikke modtagelige for Mine ord. Jeg følte, at det ikke gavtede noget at råde dem i en sådan situation. Først når de selv oplever konsekvenserne af at handle mod Mit bud, vil de blive klar over, hvilken værdi Mine ord har. Indtil nu er der ingen, der ved, hvad der egentlig foregik om morgenen den 11. januar. Man siger, at idrætsstævnet var en stor succes. Det glæder også mig, når I har succes. Studenterne var virkelig dygtige. Hver eneste deltager gjorde, hvad han evnede og formåede, for at det skulle blive et godt stævne.

Om morgenen, da Jeg ankom til stadion, lagde Jeg mærke til to lastbiler. Jeg kunne straks se, at der var fare på færde. Jeg så de to lastbiler med kæmpemæssige stilladser på. Nogle af drengene havde planlagt at udføre nogle akrobatiske øvelser oppe på dem. Jeg vidste, at en af stængerne ikke var ordentligt fæstnet og på nippet til at give efter. Hvis det skulle ske, ville drengene pådrage sig alvorlige kvæstelser af hoved og ryg. Jeg besluttede Mig for at redde drengene og i stedet selv påtage Mig følgerne.

Tidligere havde en dreng kvæstet ryggen og var blevet indlagt på Manipur-hospitalet i Bangalore. Jeg sørgede straks for en ambulance, så han kunne komme til Bangalore, og Jeg betalte 10.000 Rupees (ca. 1.500 kr. – o.a.) til at dække de umiddelbare udgifter. Jeg sørgede også for, at vores læge fulgte med drengen til hospitalet. Drengens forældre græd af taknemlighed, da de hørte om al den kærlighed, Jeg overøste deres søn med. Lægen sagde, at drengen hverken ville være i stand til at ligge eller sidde, fordi hans rygrad var alvorligt beskadiget. Jeg sagde til ham, "Lad være med på nogen måde at bekymre dig. Gør som Jeg siger." Der skete et mirakel, for da drengen ankom til hospitalet, så kunne han sidde på en seng. Han genvandt følelsen i alle lemmer, der indtil da havde været følelsesløse. Han var uden for fare. Han var beskyttet af Min grænseløse barmhjertighed og nåde. Jeg bestemte, at en sådan ulykke ikke skulle ske igen. Når rygraden først er brækket, så er det umuligt at få den til at vokse sammen igen. Alle studenter bør leve i sikkerhed. Jeg har gentagne gange erklæret, at studenterne er Min ejendom. Jeg anser studenternes velfærd for at være Min velfærd, og at deres lykke er Min lykke. Jeg tænker aldrig på Min egen lykke og Mit eget

velbefindende. Det eneste, Jeg bekymrer mig om, er at studenterne ikke skal møde skuffelser og besværligheder.

Dagen før idrætsstævnet havde Jeg bedt fire drenge om at placere sig rundt om Min åbne vogn og være opmærksomme og årvågne ude på stadion. De er også fulde af hengivenhed og kærlighed til Swami. Men Jeg lagde mærke til, at ingen af dem var på stedet. Det skal ingen bebrejdes for. Der er ikke nogen, der gør den slags med fuldt overlæg. Swami er selveste livsånden for studenterne. Jeg bad om at få stoppet vognen. En ældre hengiven kørte vognen med stor hengivenhed og oprigtig kærlighed. Han stoppede vognen, som Jeg havde bedt om. Netop som Jeg skulle til at sige noget til universitetets vicerektor, kom chaufføren ved et uheld til at slippe koblingen med sin fod. Det gav er ryk, og Jeg faldt omkuld i vognen. Som følge deraf fik Jeg læsioner i hovedet, hånden og ryggraden. Jeg påtog Mig den skade, som drengene ville være blevet udsat for.

Et Glimt af Swamis Guddommelighed

Der var mange tilskuere, men Jeg sørgede omhyggeligt for, at ingen opdagede, at Jeg var kommet til skade. Jeg lod, som om der ikke var sket noget. Vicerektoren var bekymret og troede ikke, at Swami var i stand til at rejse sig. Jeg var klar over, at hvis det trak ud, så ville de hengivne begynde at blive ængstelige, så Jeg ignorerede smerten og rejste Mig straks op igen, og begyndte at vinke og velsigne de hengivne med løftede hænder. Der var en meget voldsom smerte og såret i Min hånd var dybt, som om en kniv var blevet stukket gennem den. Egentlig burde mit kjortelærme, der dækkede hånden, være revet itu, før Jeg selv fik noget sår. Men stoffet var slet ikke beskadiget. Denne hændelse giver jer et glimt af det Guddommeliges ubegrænsede Magt.

Jeg befandt Mig i en vanskelig situation. Jeg var nødt til at gå op på scenen, uden at nogen bemærkede, at Jeg var kommet til skade. Derfor bestemte Jeg, at ingen skulle kunne se Mine skader for ikke at ængste nogen. Jeg gik op på scenen og satte mig ned. Underkjortlen var i mellemtiden helt gennemblødt af blod. For at de hengivne ikke skulle opdage det, gik Jeg diskret ud på toilettet. Der var ikke håndklæder nok til at tørre det blod af, der sivede ud. Jeg ønskede ikke at efterlade de blodige håndklæder på toilettet, for sæt nu nogen så dem. Skønt Jeg havde voldsomme smerter, vaskede Jeg selv håndklæderne med sæbe, vred dem og hængte dem til tørre. Under ingen omstændigheder viser Jeg andre Min lidelse, smerte og træthed. Der var nogle studenter, der spurgte Mig, hvorfor Jeg så mange gange gik på toilettet. Jeg svarede, "Hvorfor interesserer I jer for det? Det er Min sag." Normalt går Jeg kun på toilettet to gange om dagen – om morgenen og om aftenen. Da det blødte voldsomt, var Jeg på den korte tid nødt til at gå ud på toilettet fem-seks gange.

Medens det stod på, kom to studenter og bad Mig komme og hejse flaget. Da Jeg rejste mig fra stolen, føltes det, som om Jeg fik et elektrisk stød. Jeg smilede over min egen Guddommelige leg. Jeg kunne ikke stå sikkert på benene. Jeg sagde til Mig Selv, at jeg ikke burde lade Mig vildlede af tilknytningen til kroppen, og gik derfor smilende ud og hejste flaget. Derefter tændte Jeg olielampen. Jeg befandt Mig i en pinlig situation. Jeg kunne ikke sidde bekvemt i nogen stilling. Jeg sagde til Mig Selv, "Når Jeg nu opfordrer alle hengivne til at gøre sig fri af tilknytning til kroppen, så bør Jeg selv vise et godt eksempel." Det gjorde Jeg så.

Eleverne fra underskolen fremførte et vældig godt program og ønskede at blive fotograferet sammen med Mig. Jeg indvilgede i at gøre, som de ønskede, og gik ned til dem, da Jeg ikke ville skuffe dem. Senere var Jeg nødt til at gå ned på grønsværen fem gange for at blive fotograferet

sammen med de andre studenter. På den måde gjorde Jeg mig fri af kroppen. Kroppen var følelsesløs, helt uden nogen fornemmelse. Jeg var svimmel. Jeg bestemte mig for at gøre eleverne glade, uanset hvad der måtte ske med Mig, og at holde dette for mig selv. Da Jeg var bange for, at blodpletterne kunne ses, når Jeg igen gik op på scenen, valgte Jeg den trappe, der førte direkte til min stol. Er det muligt for et menneske så længe at skjule en så voldsom skade for så mange blikke blandt så mange tilskuere? Nej. Jeg sad der i fem lange timer.

Jeg fortæller jer alt dette, for at studenter og hengivne kan få et indblik i, hvad det Guddommelige er. Ingen andre i min tilstand ville kunne sidde ned blot et sekund. De ville ikke have været i stand til at tage et eneste skridt. Det var som om en elektrisk strøm gennemborede Min krop. Det er den elektriske strøm, der giver stød, men når Jeg nu selv er denne strøm, hvordan skulle Jeg så kunne få stød? Med den slags tanker blev Jeg siddende, til hele programmet var forbi, hvorefter Jeg vendte tilbage til templet. Det Centrale Råds medlemmer fulgte Mig, men de var ikke klar over, hvad der var sket med Mig. Jeg foreslog dem at gå til frokost. Den ældre hengivne, som kørte vognen, undskyldte for det, der var sket, men Jeg svarede ham, "Hvorfor bekymrer du dig om, hvad der er sket? Sket er sket. Jeg er lykkelig. Lad være med at bekymre dig om Mig." Alle spiste frokost. Efter frokost begyndte det at bløde igen. Studenter og musikkorps ventede udenfor for at blive fotograferet. Igen gik Jeg på toilettet for at vaske blodet af. Da universitetets vicerector så det, udbrød han, "Swami, hvad er der sket?" Jeg sagde kærligt til ham "Hvad der skulle ske med kroppen, er sket," og viste ham min skade. Alle brød ud i klageråb. De så, at der var blod over hele kroppen. Jeg sagde til dem, at Jeg ikke i fremtiden ville afsløre noget som helst, hvis de på den måde viste deres sorg. Der var ingen, der vidste noget om det, før Jeg kom tilbage til templet.

På lignende vis påtager Jeg Mig fra tid til anden studenters og hengivnes navnløse smerter og lidelser for at beskytte dem. Der er ingen, der har ansvaret for denne ulykke. Det kan være, at I finder, at denne eller hin person har fejlet, men der er ingen, der skal kritiseres for dette. Hvad, der skulle ske, skete. Det er det hele.

Selv om du søger tilflugt dybt inde i skoven, så kan du alligevel ikke undgå at gennemleve din skæbnebestemte glæde og smerte. Når tiden er inde, vil din krop gå til grunde, uanset hvilke forholdsregler du end måtte tage.

(Telegu-ordsprog)

Selv mægtige kejsere og konger, der havde sikret sig på alle mulige måder, var nødt til at forlade deres krop, når tiden var inde. Hvad, der skal ske, vil ske. Det skal man ikke kæmpe voldsomt imod.

Januar er den første måned i det nye år. Hvis man oplever lykke i årets begyndelse, bliver man lykkelig hele året. Start tidligt, kørs langsomt og nå sikkert frem. Det nye år (Telegu-nyår – o.a.) nærmer sig hastigt. Farer vil lure på alle områder. Det, der er sket, er et varsel om de forestående farer. Der er ingen, der behøver at bekymre sig om Min velfærd. Jeg kan udrette hvad som helst. Her er et lille eksempel.

Krishna var Arjuna's vognfører under Mahabharata-krigen. Bhisma skød pile mod Arjuna. For at beskytte Arjuna omdirigerede Krishna alle de pile, der var rettet mod Arjuna, til sig selv. Resultatet var, at alle pilene sårede Krishna og Han blødte voldsomt. Da Krishna var Arjuna's vognfører, så måtte Han tage imod instrukser fra Arjuna om, hvilken retning vognen skulle køre. På den tid var der ikke som i vore dage noget, der hed højre eller venstre. Derfor var Arjuna nødt til at trykke sin jernbeslåede støvle ind mod Krishna's højre tinding, hvis vognen skulle dreje mod højre.

Tilsvarende måtte han trykke mod venstre tinding for at vise Krishna, at vognen skulle drejes mod venstre. Det medførte, at Krishna's ansigt også blødte. Hele Krishna's krop var oversmurt med blod. Der var ingen, der bemærkede det, dels fordi krigen rasede, og alle var optaget af deres egne pligter, dels fordi Krishna sad placeret meget lavere end Arjuna. Derfor var der ingen, der kunne se Krishna, de kunne udelukkende se Arjuna.

Krishna beskyttede Arjuna, ganske som Han tidligere havde lovet. Da Duryodhana og Arjuna anmodede Krishna om hjælp før krigen, så valgte Duryodhana Krishna's 700.000 mand store hær, hvorimod Arjuna foretrak Krishna frem for hæren. Dengang forsikrede Krishna "Arjuna, frygt ikke. Hæren kan lignedes ved en togvogn, hvorimod Jeg er lokomotivet. Togvognene kan kun bevæge sig, hvis lokomotivet trækker dem. Så vær ikke urolig. Lokomotivet er med dig." Arjuna svarede, "Krishna, det er nok, hvis Du er hos mig." Derfor påtog Krishna sig alle de ulykker, der skulle have ramt Arjuna. Igennem tiderne har der været mange lignende tilfælde, hvor Gud har beskyttet sine hengivne.

Det, der hændte forleden dag, var derfor udelukkende et resultat af Min vilje. Hverken studenterne eller nogen anden er ansvarlig for det. Hver dag spurgte studenterne Mig, hvorfor Jeg gik så langsomt. Jeg sagde til dem: "Jeg har ikke plads nok til at løbe. Hvis bare der var plads nok, så var Jeg endog parat til at løbe." Jeg sagde det med smil på læben. Jeg beretter kun om denne hændelse for at vise, at Jeg vil gøre hvad som helst for at beskytte de hengivne, der adlyder Mine bud.

Da Jeg kom tilbage til templet, kaldte Jeg de fire drenge til Mig. De bemærkede Mine skader og blev meget bedrøvede. Jeg irettesatte dem, fordi de ikke havde adlydt. Jeg spurgte dem: "Hvorfor var I ikke til stede på det tidspunkt, hvor Jeg havde bedt jer om at være der? Dersom I blot havde adlydt Mig, så var der ikke sket noget." Men Jeg bad dem om ikke at være kede af det.

Så alle de ulykker, der skulle ske i løbet af året, er allerede sket. I bør altså adlyde den Guddommelige befaling, leve i sikkerhed, sikre denne institution et godt ry og glæde jeres forældre.

Gratis forplejning til de frivillige hjælpere

I morgen begynder en hellig årstid. Det var dette gunstige øjeblik, Bhisma ventede på. Han lå hårdt såret og ventede i 56 dage for at dø på netop dette tidspunkt. I morgen påbegynder solen sin bane mod nord, og det er meget lykkebringende. I ældre tider sang man for at hylde Sankranti ("Hellig forandring", Solens bevægelse fra et tegn i dyrekredsen til det næste – o.a.):

Solen viste sig, det var skyfrit og køligt,
Dagen begyndte at blive kortere.
Blæsten var kold,
Og markerne bugnede af solgyldne afgrøder.
Om aftenen sang bønderne frydefulde sange.
I det klare månelys
Blomstrede blomsterne
Som perlekranse
Langs flodernes bredder.
Chilier lyste rødt,
Bønderne kørte den nye høst i lade,
Og bød velkommen

Til den glædelige Sankranti-fest.
(Telegu-digt)

Hvad Jeg end beslutter Mig for, er nødt til at ske. Det er der ingen, der kan forhindre. Lad Mig omtale en anden hændelse. Den 19. november sidste år forsamledes alle kvinderne her for at fejre Kvindernes Dag. De sagde, "Swami, vi har taget de saries på, som Du har skænket os, og vi nyder lyksaligheden af Din Guddommelige tilstedeværelse. Hvad kan vi til gengæld gøre for at vise Dig vores taknemlighed? Vær venlig at give os en mulighed for at tjene Dig." Jeg svarede, "Der er ingen grund til, at I gør noget som helst. Vær altid glade og lykkelige. Det er tilstrækkeligt." Men nogle af dem bad indtrængende om at få lov til at sørge for mad til de frivillige hjælpere, der kommer hertil i store grupper fra forskellige egne af Indien for at gøre tjeneste her i Prasanthi Nilayam. Jeg forsikrede dem, at Jeg allerede havde besluttet Mig for det, og at det meget snart ville ske. Jeg har bestemt, at de frivillige hjælpere skal få god nærende mad helt gratis alle årets 365 dage. Hver dag er her omkring 3000 frivillige hjælpere. De vil få virkelig god kost. Det har Jeg allerede arrangeret. Jeg har fået bygget hallerne. Alle nødvendige ting såsom gasflasker, køkkenudstyr, tallerkener, skeer, ris, bønner og så videre er allerede indkøbt. Det er der ingen, der ved noget om. Sathya Sai arbejder i det stille. Fra i morgen og i al fremtid vil alle de frivillige hjælpere spise gratis.

Derefter indkaldte Jeg medlemmerne af det Centrale Råd. Jeg spurgte dem, hvilket arbejde de udførte. "Hvad nytter det at beklæde høje embeder, hvis I ikke i oprigtighed udfører jeres pligter?" Folk fra alle sociale lag og fra forskellige dele af samfundet kommer her hvert eneste år for at yde frivillig tjeneste som hjælpere. Jeg kan sørge for, at de får fri kost, men hvem vil betale deres rejseomkostninger? Hver dag bliver det dyrere og dyrere at rejse med tog. I gamle dage kostede det kun 20 Rupees (tre kroner – o.a.) at komme herfra og til Madras. Nu koster det over 200 Rupees. Jeg befalede dem at opsøge jernbanemyndighederne for at få nedslag i billetprisen for vore frivillige hjælpere. Jeg taler kærligt, men samtidig er Jeg streng, når det drejer sig om at gøre ens pligt. Jeg fortalte dem, at enten gør I det, eller også kan I lige så godt tage jeres afsked. Det Centrale Råds medlemmer har forhandlet med jernbanemyndighederne og har opnået nedslag i prisen for vore frivillige hjælpere. På grund af virkningen af Kali-tidsalderen er folk blevet selviske. Denne egoisme gør dem dovne. Folk gør ikke noget, før de udtrykkeligt får besked på det. Jernbanemyndighederne var glade. De takkede Mig og sagde: "Swami, det er vores gode skæbne, at vi fik denne mulighed for at tjene Dine hengivne."

Puttaparthi's egen jernbanestation

Det er ikke alt. For at sikre, at vore frivillige hjælpere og andre hengivne på en bekvem måde kan komme til Prasanthi Nilayam, har den indiske regering bevilget 500 millioner Rupees (75 mio kr. – o.a.) til anlæg af en jernbanestation. Der vil være togforbindelse fra Penukonda og Dharmavaram til Prasanthi Nilayam. Forleden dag mødtes jernbanestyrelsen i Delhi og traf denne beslutning. Alle og enhver skal have mulighed for på en bekvem måde at komme til Prasanthi Nilayam for at fejre Swami's 75-årsdag. Man kan tage toget i Bombay, Madras, Delhi, Hyderabad osv. og komme til Prasanthi Nilayam.

Undere uden fortilfælde!

Engang var Puttaparthi en meget lille landsby med knapt 100 indbyggere. Var der mon nogen, der ville have gættet på, at der i en sådan flække på så kort tid ville blive bygget et universitet, en

lufthavn, et super-hospital og en jernbanestation? Alle disse ting sker, medens Avatar'en (avatar = Guddommelig inkarnation – o.a.) stadig lever. Det er helt enestående i menneskehedens historie. Der er ingen andre Avatar'er, der har gennemført lignende formidable opgaver på så kort tid. Der vil ske mange flere fantastiske ting. I kan i dag se Mig på nært hold, men om nogen tid kan I blive nødt til kun at se Mig fra flere kilometers afstand.

Du skal derfor benytte dig af Sai's Guddommelige nærhed på den bedst mulige måde. Har du først mistet den enestående mulighed, du nu har for at tjene Herrens Lotusfødder, så vil du aldrig få den igen. Sai skænker dig hengivenhed og magt og til sidst frigørelse. Lad dig aldrig vildlede af andres ord. Husk det, og frels dig selv. (Telegu-digt)

Jeg har påtaget Mig denne lidelse udelukkende for jeres skyld, og som svar på jeres bønner har Jeg nu for jeres skyld besluttet at helbrede Mig selv. Lad være med på nogen måde at ængstes. Swami er nu 100% perfekt, perfekt, perfekt.

Følg Swami's bud, skaf jer et godt ry, opnå gode karakterer og vær gode eksempler for resten af verden. Det er, hvad Jeg ønsker. Foruden flere faciliteter til de frivillige søger vi at få opført yderligere 100 nye haller for at skaffe passende indkvartering for de hengivne. Vi har købt et passende stykke jord på omkring 125 tønder land på bakkedraget til nye boliger for udlændingene. På 75-årsdagen, hvem ved så, hvor man kommer til at bo? Men dersom du har vundet Swami's nåde, så tilhører du Swami, hvor du så end måtte befinde dig. Swami er altid hos dig. Tro aldrig, at Swami ikke er hos dig. Stol fuldt og fast på Swami.

Åndelighed er det eneste middel

Studenter! I fremtiden kan I gennemføre jeres opvisninger uden nogen hindringer. I de kommende år kan I tilrettelægge idrætsstævner, der er endnu mere storslåede end stævnet i år. Jeg vil ikke bremse jeres aktiviteter. Men på visse områder er I nødt til at gøre, som Jeg siger. Det er for jeres skyld, ikke for Min. Lev sikkert og trygt og hav et ideelt åndeligt liv.

I vore dage er folk overalt rastløse, ængstelige og bekymrede. Et åndeligt liv er den eneste løsning på alle disse lidelser i samfundet. Når mennesket mangler det åndelige aspekt, så kan det ikke undgå depressioner og sygdomme. Sygdomme har deres oprindelse i sindet, ikke i kroppen. Mangel på ro og fred i sindet medfører depression, som igen fører til sygdom. Styrk kroppen, stol på Gud, oplev lyksalighed og del den med dine medskabninger. Hvad der end sker, så skal I aldrig vige fra den åndelige vej. Det er udelukkende hengivenhed over for Gud, der beskytter Indien, intet andet. Gør jer fri af dyriske egenskaber, fremelsk menneskelige værdier og opnå enhed med Gud. Hvordan skulle I kunne forstå Gud, når I ikke er i stand til at forstå værdien af menneskelige værdier? Følg den åndelige vej, rejs rundt i hele landet og udbred kendskabet til de åndelige idealer. Stræb efter at højne velfærden overalt i hele verden.

Bhagavan afsluttede sin Guddommelige tale med at synge Bhajan'en: "Govinda Krishna Jai, Gopala Krishna Jai ..."

"Vær altid glade ... i det nye år"